

ЛІРИКА Т. ШЕВЧЕНКА ПЕРІОДУ АРЕШТУ Й ЗАСЛАННЯ ТА ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ІЗ НЬОГО. ПОЕЗІЇ «ДОЛЯ», «РОСЛИ УКУПОЧЦІ, ЗРОСЛИ»

22.03.24

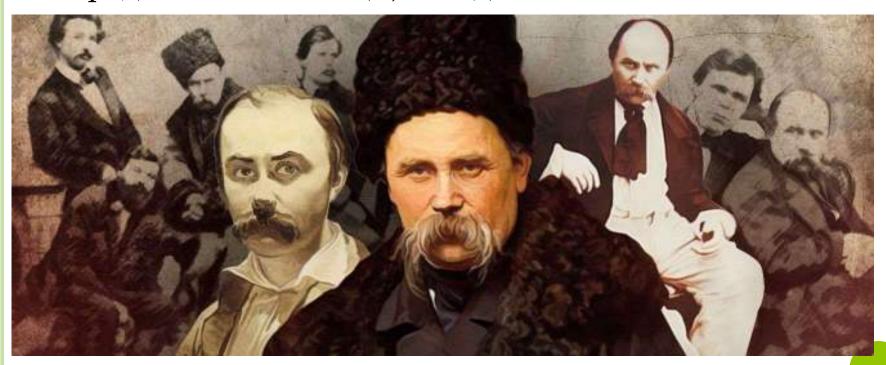
Укр.літ

Клас: 9-А,Б

Вч.: Харенко Ю.А.

Мета: розкрити особливості лірики Т. Шевченка періоду арешту й заслання і після повернення із заслання на прикладі програмових поезій, проникнути уявою у настрої, у внутрішній світ героїв поета, звертаючи увагу на красу їх особистості; розвивати раціональність у використанні навчального часу, вміння послідовно і грамотно викладати власну думку, ті чи інші міркування; робити виважені висновки; формувати кругозір, світогляд школярів; виховувати поважне ставлення до людини, особистості, друзів, однодумців; прищеплювати риси чесності, доброти, чемності, уваги до ближнього.

З біографії Тараса Григоровича ви знаєте, що після звільнення з кріпацтва, життя митця складалося ніби на добре. Він успішно вчився в Академії мистецтв, був своєю людиною в колах передової інтелігенції, ні від кого не залежав.

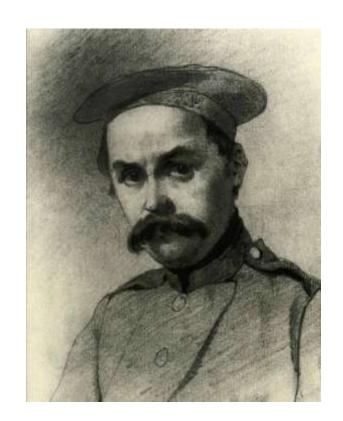
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІРИКИ Т. ШЕВЧЕНКА ПЕРІОДУ АРЕШТУ Й ЗАСЛАННЯ І ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ ІЗ ЗАСЛАННЯ

«Невольнича поезія» (1847 — 1857). Так сам Шевченко назвав свої твори, писані під час перебування під слідством у казематі ІІІ відділу та на засланні

«B KA3EMATI»

- Цикл «В казематі» складається з 13 віршів, згодом поет додав до нього ще дві поезії.
- Для цих творів характерні мотиви розлуки, поневіряння на чужині, тяжкої жіночої долі, нерозділеного кохання, самотності, безнадії, смерті.
- Всі герої цих поезій глибоко нещасливі: одинока дівчина—сирота, згорьована дружина п'яниці, розлучена з миллим наречена, покинута стара матір, каліка—солдат. Усі вони нарікають на лиху долю, гірке безталання.

о Після звільнення з солдатської служби автор переніс твори у «Більшу книжку», об'єднав їх у цикл і дав заголовок «В казематі», під яким зазначив присвяту: «Моїм союзникам посвящаю».

Творчість періоду заслання

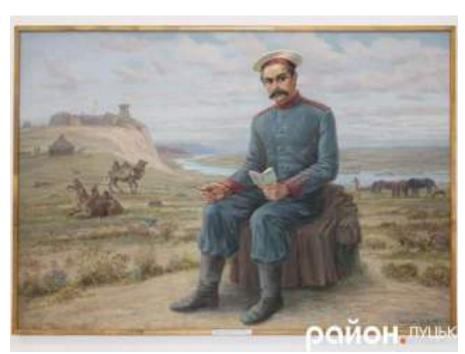
- Творчість цього періоду становить новий, вищий етап у розвитку поетичного генія Шевченка, опанування методом практичного реалізму, досконалістю художньої форми.
- До нас дійшло понад сто творів, серед них дев'ять поем.

Повісті російською мовою

- У 1853 1857 роках Т. Шевченко написав близько двох десятків повістей російською мовою, з яких до нас дійшло тільки дев'ять.
- Повісті Т. Шевченка, як і його віршовані твори, мають виразну

антикріпосницьку спрямованість, цікаві змістом, однак своїми художніми якостями дещо слабші за вірші та поеми.

Творчість періоду заслання (1857-1861)

- Останні роки життя поета були періодом найвищого розквіту його таланту, хоч після семи років вимушеного мовчання поетова муза не відразу заговорила на повний голос.
- У 1857 році було написано лише дві поеми «Неофіти» і «Юродивий» (остання залишилася незакінченою) ; у 1858 п'ять невеликих віршів: «Доля», «Муза», «Слава», «Сон» («На панщині пшеницю жала»), «Я не нездужаю, нівроку», у 1859 одинадцять віршів й одну поему, у 1860 тридцять п'ять поезій.

ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ

- <u>Ліричний герой</u> (Л. г.) образ поета (його ліричне «я»), чиї переживання, думки та почуття відображено в ліричному творі. Уявлення про Л.г. складають на основі знайомства з його внутрішнім світом, який розкривається не через вчинки, а через переживання, душевні стани. Умовне поняття; на його основі створюється цілісне уявлення про творчість поета, його переживання, які відображаються у творі, але не в його особі. Л.г. не тотожний авторові.
- <u>Медитація</u> (від лат. medetatio роздум) форма філософської лірики: вірш, в якому поет висловлює свої думки над проблемами життя і смерті, над баченим і пережитим.
- <u>Психологізм у літературі</u> глибоке, детальне відтворення подій у художньому творі, зокрема світу його персонажа (почуття, думки, переживання, спонукання).

Виразне читання поезії «Доля»

Ідейно-художній аналіз

- Тема: розповідь поета про власну життєву долю, яка не лукавила до митця
- о Ідея: возвеличення долі, яка супроводжувала поета впродовж всього його життя
- о Віршовий розмір: ямб
- Історія створення: «Доля» перший вірш ліричного триптиха Шевченка «Доля», «Муза», «Слава»
- Жанр: філософська лірика.
- o Віршовий розмір: ямб.
- о Художні особливості твору.
- о *Повтори:* «дальше, дальше», «слава ...слава».
- Звертання: «учися, серденько...», «ходімо ж, доленько моя», «мій друже вбогий, нелукавий!»
- Риторичне запитання: «Які з нас люде?»
- *Риторичні оклики:* «Та дарма!», «Ходімо ж, доленько моя!»,

Виразне читання поезії «Росли укупочці, зросли»

Ідейно-художній аналз

- Тема: звернення поета до Бога, щоб Всевишній сприяв щасливому подружньому життю кожному, хто прагне одружитися
- Ідея: возвеличення гармонії, взаєморозуміння, дружньої підтримки, що є обов'язковою передумовою для подальшого подолання труднощів тим, хто побрався
- о Віршовий розмір: ямб
- Жанр: інтимна лірика.
- о Віршований розмір: ямб.
- Художні особливості поезії.
- *Повтори:* «росли-зросли», «розійшлись ... зійшлись», «на той світ тихий».
- *Риторичні оклики:* «Неначе й справді розійшлись!», «Подай же й нам, всещедрий боже!»
- *Enimemu:* «в тяжкій дорозі», «світ тихий», «любов безвічна».
- Звертання: «Подай же й нам, всещедрий боже!»

Опрацювання прислів'їв про сім'ю, стислий їх коментар.

- Чоловік у домі голова, а жінка душа.
- - Сім'я міцна горе плаче.
- - Не потрібен і клад, коли в сім'ї лад.
- Найкраща спілка чоловік та жінка.
- о Не з багатством жить, а з людиною.

Закріплення вивченого матеріалу.

Проведення тестового опитування «Доля»

- 1. Доля для поета, як він про це зазначив у творі, була для нього:
- а) вбогим другом; б) правдою життя; в) прозрінням свідомості; г) довгоочікуваним щастям.
- 2. Т. Шевченко розпочав навчання:
- а) у Сошенка; б) під час служби у пана Енгельгардта; в) у дяка-п'янички;
- г) в духовній семінарії.
- 3. Митець дорікає своїй долі за те, що вона йому:
- а) не допомагала впродовж життя; б) *збрехала*; в) завдала всіляких перешкод;
- г) чинила опір у здобутті освіти.
- 4. Заповіддю для Т. Шевченка була:
- а) чемність і гордість; б) путь до волі; в) невимовна біль за долю своїх братів і сестер; г) *слава*.

«Росли укупочці, зросли»

- 1. Поет, звертаючись у творі до Бога, називає його:
- а) променем щастя; б) душею нації; в) *всещедрим*; г) всемогутнім велетнем.
- 2. Дитинство ліричного героя асоціюється із:
- а) грою і сміхом; б) дивовижними речами;
- в) світом казок і пригод; г) солодощами.
- 3. Життя у подружжя було:
- а) сумбурним і нестерпним; б) вкрай важким матеріально; в) наче у раю; г) *тихим і веселим*.
- 4. У потойбічний світ герой поезії прагне перенести із дійсності:
- а) садок вишневий коло хати; б) безвічну любов;
- в) всі життєві радощі; г) срібло-золото.

Домашне завдання:

- Підготувати інформацію про ставлення
- Т. Шевченка до Бога, вміти аналізувати його поетичні твори циклу «Давидові псалми», «Ісаію. Главу 35».

Вивчити вірш «Доля».